

Fullmäktigemotion: Återinföring av lönesubvention för personer som sysselsätts med anpassad sysselsättning i Lojo

1308/00.01.02.01/2026

Stadsfullmäktige 24.08.2026 § 84

Marsa Valtonen, ledamot i socialdemokraternas fullmäktigegrupp, lämnade in följande motion som också undertecknades av ledamöterna Kirsi Ferin, Pirjo-Leena Forsström, Taina Lackman, Birgit Aittakumpu, Laura Skaffari, Anne-Mari Vainio, Anna Mustalahti, Pauliina Takala, Markku Saarinen, Juhani Järvinen, Teija Ristaniemi, Krista Alén, Satu Nybäck, Noora Kuusisto, Stina-Maarit Elo, Suzanne Di Rodi-Maukku, Anette Kotiranta och Olavi Turpeinen:

"I arbetslivet finns en stor grupp människor vars arbetsförmåga delvis är begränsad, men som fortfarande har mycket kompetens, motivation och vilja att arbeta. Tidigare kallades dessa personer *partiellt arbetsföra*. Numera talar man allt oftare om personer med anpassad arbetsförmåga och personer som ska sysselsättas med anpassad sysselsättning. Ändringen av benämningen är viktig: människan ska inte definieras utifrån hens begränsningar, utan utifrån vad hen är kapabel att göra och vilket arbete hens kompetens lämpar sig för.

Främjandet av sysselsättningen av personer som ska sysselsättas med anpassad sysselsättning är både humant sett och med tanke på stadens ekonomi motiverat. Arbetet stärker människans delaktighet, utkomst, välbefinnande och självständighet. Samtidigt minskar en lyckad sysselsättning det långvariga beroendet av förmåner och stärker stadens livskraft.

I Lojo har man tagit i bruk Lojo-tillägget, vars mål är att främja sysselsättningen, stärka ställningen för personen som ska sysselsättas på arbetsmarknaden samt minska stadens arbetslöshetskostnader. Lojo-tillägget har också motiverats med att arbetsvillkoret för den som sysselsätts med stödet ackumuleras och möjligheten att få inkomstrelaterad arbetslöshetsdagpenning kvarstår.

Målen är goda och värda att understödjas. Ett problem har dock blivit att Lojo-tillägget i praktiken inte lämpar sig för alla som ska sysselsättas med anpassad sysselsättning, i synnerhet inte för personer med funktionsnedsättning.

Åtminstone för en del av personerna som sysselsätts med anpassad sysselsättning har lönesubventionen upphört och Lojo-tillägget har inte kunnat ersätta den. På så sätt kan en person som trots sin funktionsnedsättning eller någon annan begränsning av funktionsförmågan har förmåga och vilja att arbeta bli utan arbete enbart på grund av att arbetsgivaren inte har tillräckliga ekonomiska möjligheter att anställa hen.

Den som ska sysselsättas med anpassad sysselsättning kan vara en mycket bra arbetstagare när arbetsuppgifterna, arbetstiden eller arbetsförhållandena anpassas till hens arbetsförmåga. Ofta är det inte frågan om huruvida personen är kapabel att arbeta, utan om det finns tillräckligt med incitament för arbetsgivaren att anställa personen.

Informationsbristen i beslutsfattandet måste åtgärdas

Vi beslutsfattare har inte fått tillräckligt med information om att Lojo-tillägget i själva verket inte gör det möjligt att sysselsätta alla som tidigare har sysselsatts med anpassad sysselsättning med lönesubvention.

Detta är betydande för beslutsfattandet.

Lojo-tillägget kan inte anses vara en fungerande ersättare för lönesubvention när den som ska sysselsättas med anpassad sysselsättning de facto inte sysselsätts.

Sysselsättningspolitikens mål kan inte bara vara att sysselsätta personer som kan sysselsättas utan särskilt stöd. Om stödsystemet utelämnar just de personer vars sysselsättning kräver lönesubvention av arbetsgivaren, uppstår ett allvarligt jämlikhetsproblem.

Samtidigt förlorar man arbetsinsatser, skatteintäkter och möjligheten att minska stadens arbetslöshetskostnader.

Jag föreslår att Lojo stad

1. återinför lönesubventionen till personer som ska sysselsättas med anpassad sysselsättning och vars sysselsättning inte är möjlig med hjälp av Lojo-tillägget,
2. fastställer tydliga grunder för när Lojo-tillägget kan användas och när lönesubventionen är nödvändig för den som ska sysselsättas med anpassad sysselsättning,
3. utreder hur många personer med funktionsnedsättning eller andra personer som ska sysselsättas med anpassad sysselsättning har blivit arbetslösa efter att lönesubventionen har upphört och hur många av dem som det vore möjligt att sysselsätta med hjälp av lönesubventionen,
4. utreder hur sysselsättning med lönesubvention påverkar stadens arbetslöshetskostnader,
5. säkerställer att Lojo-tillägget och lönesubventionen bildar en helhet där personer med funktionsnedsättning och andra som ska sysselsättas med anpassad sysselsättning inte hamnar mellan stödsystemen.

Till sist

Man behöver inte tycka synd om personer som ska sysselsättas med anpassad sysselsättning utan de behöver få en chans att arbeta.

Om en person är kapabel att arbeta men arbetsgivaren inte kan anställa hen utan lönesubvention är det inte godtagbart att ersätta den fungerande lönesubventionen med en stödform som inte fungerar i situationen i fråga.

Jag föreslår att man i Lojo korrigerar denna allvarliga och diskriminerande situation genom att återinföra lönesubventionen till de personer som ska sysselsättas med anpassad sysselsättning och vars sysselsättning de facto förutsätter det.

Arbetsförmågan ska gå till spillo bara för att stödsystemet inte lämpar sig för personens situation.”

Beslutförslag

Fullmäktige beslutar

1. att anteckna den inkomna motionen och
2. att lämna motionen till stadsstyrelsen för beredning

Beslut

Fullmäktige beslutade enligt förslaget.

För kännedom

ledningens assistent Perheentupa
antecknas i förteckningen över motioner/initiativ
